

collend. cum aliis apud Barbof. *axiom.* 136. num. 5. quia responderetur, actum prohibendi alienationem in perpetuum, licitum esse, atque posse per successores etiam ultra vigesimam generationem observari parendo ex honestate voluntati testatoris, quod Justinianus nequaquam interdixit, sed duntaxat statuit, ne post quartam generationem ob alienationis prohibitionem in iudicio agere liceret, facultate prohibendi pro libito alienationem testatoribus relicta. Pro qua resolutione sunt pluri absolute docentes, prohibitionem alienationis quartam generationem non transgredi, quos refert Fachin. *controvers.* lib. 4. cap. 100. in princ. & vide Alciat. in l. *Filiusfamilias*, §. *Divi*, de leg. 2. Avarad. de *conject. ment. defunct.* lib. 2. cap. 1. §. 1. num. 26. *vers.* Quod omnes.

23 At Justiniani novella constitutio non ubique recepta notatur per Peregrin. d. art. 30. num. 17. Salced. d. cap. 29. num. 10. atque ita servabitur in unaquaque provincia, quod suis legibus statutum, aut moribus receptum constet circa prohibitionem alienationis: quapropter si in Hispania eveniret casus, de quo in præfata constitutione, locus non esset imperiali decisioni, sed prohibitio alienationis extenderetur ad omnes familiae generationes usque in infinitum; nam verba testatoris acciperentur juxta mores nostros, & regiam legem vigesimam septimam Tauri, cum regulare sit, ut supra præmittitur, quod verba dispositionis usurpentur secundum consuetudinem, & leges regionis; imò majoratus censeretur institutus, ut prædiximus n. 11. Idemque erit quoties verba denotantia perpetuitatem in favorem generis, vel familiae in dispositione reperiuntur, sicut post Gregor. Lop. tenet Castill. *controvers.* lib. 2. cap. 22. num. 80.

Verf. Quin & hinc.

24 Constitutionem Justiniani, de qua hucusque actum, apud nos abrogatam per legem 11. tit. 6. lib. 5. *Recopil.* in Taurinis vigesimam septimam, observant Pat. Molin. *sup. disp.* 588. num. 1. *vers.* *Quarò in majoratus, ad fin.* Mathienz. in ead. l. 11. gloss. 12. num. 2. Peregrin. *ubi proximè*, Alvarad. de *conject. mente defuncti*, lib. 2. cap. 1. §. 1. num. 26. *vers.* Quod omnes, Menef. in l. *Voluntas*, num. 25. C. de *fideicom.* Sed dissentit Azeved. in d. l. 11. *Recopilat.* restringens regiam constitutionem ad casum meliorationis, de qua loquitur. Mihi quidem lex Taurina non tam abrogatoria juris communis, quam declaratoria videtur, quod novella Justiniani in Hispania non esset recepta, sicut prænotavimus *sup.* num. 23. de quo ne dubitaretur, Legislator expressit, licet idem foret si omitteretur.

Verf. Quarò ex his.

25 Prohibitio alienationis injuncta filio ad primogenium vocato, & nepotem, & cæteros afficit successores usque in infinitum, Molin. de *primog.* lib. 1. cap. 4. num. 12. & 29. Castill. *sup. lib.* 5. cap. 181. num. 9. Mieres de *majorat. part.* 1. q. 15. num. 38. quod extra dubium est: tum quia regulariter alienationis prohibitio transit à filio in nepotem, quoties in utroque eadem prohibendi ratio reperitur, Molin. num. 30. Castill. *ubi proximè*, Menef. in l. *Voluntas*, num. 26. C. de *fideicom.* & alii recens *sup.* num. 14. Tum etiam,

nam qui exprimit se instituire majoratum, illum perpetuum existere intendit, & consequenter alienationem cunctis successoribus interdiciere intelligitur, quanquam verba ad primò vocatum referat, ut prædiximus n. 11.

Verf. Quinò hinc examinari.

Idem ordo succedendi servatur in vocatis ad fideicommissum familiae relicto, ac in venientibus ab intestato, l. ult. C. de *verb. signif.* Molin. *sup. lib.* 3. cap. 9. num. 7. D. Covar. *Practic.* cap. 38. num. 2. *vers.* *Idcirco*, Salced. de *representat.* lib. 3. cap. 11. num. 4. ubi plures. Unde sicut conjunctus extra decimum gradum non admittitur ab intestato ad legitimam hæreditatem, l. 6. tit. 13. part. 6. D. Covar. in *epit. de success.* num. 17. Ant. Gom. in l. 7. *Taur.* num. 5. ita nec ad fideicommissum istud. Peregrin. cum aliis de *fideicommiss.* art. 30. num. 3. quod limitat num. 4. quoties ex mente disponentis constiterit, quod voluit etiam ultiores vocare, ac substituere. Quæritur à quo gradus dinumerentur, an à testatore, vel ab ultimo possidente? Et utriusque est inspicienda persona, ita ut sufficiat respectu cujusque intra decimum gradum existere, ut capiat fideicommissum. Peregrin. n. 5.

Sed præcipuam conclusionem refellit Fachin. *controvers.* lib. 4. cap. 100. ad fin. probans fideicommissum eum non excludere qui est de familia, etiam ultra decimum gradum: sicut etiam refutat ibidem, *vers.* *Solet etiam dici*, opinionem existimantium ejusmodi fideicommissum annorum centum intercidiere lapsu, quod ibidem impugnat Peregrin. *sup.* ex num. 6. & priorem Fachinei sententiam æquissimè defendi posse, D. Covar. in calce hujus versiculi proficitur adversus Decium, & Ancharanum.

Ibi: Idem ipse censeo.

In Hispania successio majoratus omnes gradus transcendit, ita ut nullus etiam ultra centesimum existens removeatur, si jure succedere debeat, Peregrin. d. art. 30. num. 10. Pat. Molin. *disp.* 588. num. 2. Anton. Gom. in l. 40. *Taur.* num. 59. *vers.* *Ex quibus noviter*, Molin. de *primog.* lib. 1. cap. 4. num. 12. *vers.* *His tamen*, & alii regnicolæ, qui communiter observant, successionem in primogeniis in infinitum procedere ad instar regni, nedum quoad descendentes, sed etiam quoad collaterales: quod ita verum est, ut semper per representationem admittantur, ut late per Salced. de *representat.* lib. 2. cap. 29. à n. 12. & n. 28. plures refert.

Ibi: Quin & in casu.

Vide supra, num. 26. & 27.

Verf. Sextò ex his definiri.

Si bona jure majoratus deferri testibus, ac longa possessione probetur, & lateat quibus clausulis, seu conditionibus ille sit constitutus, junior masculus feminam primogenitam ejusdem lineæ, ac gradus excludet. Mathienz. in l. 1. gloss. 7. n. 3. tit. 7. lib. 5. Hæc pluribus noster Præses comprobabat, ipsaque constant ex præmissis *sup.* num. 8. & 9.

Ad Num. 5.

30 Quoties bona ejus sunt naturæ, ut ad unum primogenitum indivisibilia debeant pervenire, mas feminae majori natu præfertur, si uterque in eadem linea existant, & gradu. Sic evenit in Comendis Indorum, quæ Regis munificentia vassallis in hoc novo orbe frequenter per Proreges, Præsides, & alios Magistratus conceduntur. Et quidem majoratus non sunt. Ita regalibus rescriptis stabilitum habetur, ac novissimè l. 4. tit. 11. lib. 6. *Recop. Indiar.* & tradunt Solorzan. de *jur. Indiar. tom.* 2. lib. 2. cap. 16. num. 89. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. num. 4. tit. 7. lib. 5. *Recop. Valenz. conf.* 830. n. 6.

Verf. Secundò hæc pars justior.

31 In Hispania primogeniis idem receptum est. Pat. Molin. de *just. & jur. disp.* 625. n. 3. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. tit. 13. part. 6. Anton. Gom. in l. 40. *Tauri*, n. 62. Molin. de *primog.* lib. 3. cap. 4. num. 4. Solorzan. *ubi proximè*, Parlador. *quotidian.* lib. 3. *quest.* 1. num. 2. Mieres de *majorat. part.* 2. *quest.* 6. num. 2. Alvarad. de *conject. ment. defunct.* lib. 2. cap. 3. §. 4. num. 20. & 32. Mathienz. in l. 5. gloss. 1. num. 5. tit. 7. lib. 5. *Recop. Azeved. ibidem*, num. 6. Guttier. *pract.* lib. 2. q. 87. n. 4. Salced. de *representat.* lib. 1. cap. 12. num. 1. in fin. Castil. cum aliis *controvers.* lib. 2. cap. 40. num. 59. de quo fusè uterque Molina, & Mieres. Hoc quod in successionem regni stabilitum est l. 2. tit. 15. p. 2. ubi Gregor. Lop. gloss. 13. ad privatorum primogenia per imitationem transtulit usus.

Verf. Tertio eadem opinio.

32 Quanquam dissentiant aliqui, certi juris est, majoratum institutionem, servatis servandis, utroque foro licitam, utilemque censi & ad reipublicæ decus, & ad illustriam familiarum splendorem conservandum, ut cum D. Covar. docent P. Molin. *sup. disp.* 578. num. 3. Gregor. Lop. in l. 32. gloss. 3. tit. 9. part. 6. Anton. Gom. in l. 40. *Tauri*, num. 56. Guttier. *Canonic.* lib. 2. cap. 14. à princ. Molin. de *primog.* lib. 2. cap. 1. ex num. 3. Menef. in *rubr.* num. 4. C. de *fideicom.* Mieres *sup. prat.* 1. *quest.* 3. Mathienz. in l. 1. gloss. 1. num. 12. tit. 7. lib. 5. *Recop. Castil. controv.* lib. 4. cap. 9. n. 72. ubi alii plures.

33 Cum igitur majoratus publicam, ac privatam utilitatem præ se ferant, in favorabilibus numerantur, ut præter pronuper laudatos adnotarunt Solorzan. d. lib. 2. cap. 16. num. 17. ubi plurimi, Ceval. *commun. quest.* 725. num. 34. Valenzuela *conf.* 185. num. 31. Castill. *latissimè lib.* 5. cap. 145. num. 37. Molin. lib. 1. cap. 18. num. 7. & per tot. de quo consule Paz de *tenu. tract.* 2. cap. 85. n. 102. & 103. ubi probat majoratus odium continere quoad filios secundogenitos: sed hoc per consequentiam evenit, quod non attendi debet, sed quod principaliter conditor majoratus intendit, idest familiae ornamentum, ac conservationem; quapropter primogenia favorabilia censentur secundum prænotata num. 13.

Verf. Quarto ad hujus partis.

34 Hæc observavimus *sup.* n. 9. de quibus Molina.

lib. 1. cap. 2. ex num. 16. & in quibus regnum, & majoratus conveniant, sigillatim cap. 3. à num. 6. Rursus in quibus discrepent, Paz *ubi proximè*, num. 38. cum seq. A regni successionem ad majoratus sumitur argumentum. Molin. d. cap. 2. num. 26. Paz num. 34. Castill. lib. 5. cap. 164. num. 1. & n. 2. limitat cum Molin. d. lib. 1. cap. 13. num. 63. nisi diversa ratio militet: consentit P. Molin. *disp.* 622. num. 3. *vers.* *Ad tertium.*

Quid econtrà, utrum liceat arguere ab inferioribus primogeniis ad regnum, magis ambigitur, de quo Molin. *sup. lib.* 1. cap. 3. num. 24. Paz ex num. 35. Castil. num. 9. ex quibus constat procedere argumentum, nisi rationis diversitas reperitur: unde inferunt, in successorum regni dominium, & possessionem bonorum Regiæ coronæ ipso jure transire, eidemque tenetæ remedium dari.

Verf. Quintò feuda, & majoratus.

De feudo ad primogenium deduci validum argumentum, non paucis placet, quos refert, ac sequitur Solorzan. de *Jur. Indiar. tom.* 2. lib. 2. cap. 1. num. 80. de quo Molina. lib. 1. cap. 7. à n. 1. Castill. d. lib. 5. *controvers.* cap. 141. num. 12. & circa rem, de qua agimus, inter utrumque cognita est differentia; nam femina à successionem feudi regularis, & directi prorsus excluditur, cap. 1. §. fin. de *success. feud.* l. 6. tit. 26. part. 4. ubi Gregor. Lop. gloss. 2. Sed in majoratu, masculis non concurrentibus, succedit argumento legis 2. tit. 15. part. 2. Solorzan. d. lib. 2. cap. 16. num. 89. & 90. quod discrimen observat Molina. *sup.* num. 4. Castil. *ubi proximè*, Parlador. *differen.* 19. num. 3. ejusque ratio facile percipitur ex traditis per me *sup. lib.* 2. cap. 18. num. 7. Præfata feminarum exclusio non semper locum obtinet, etenim sæpe ex natura feudi ipsæ ad successionem admittuntur, Solorzan. num. 90. & prænotavi d. cap. 18. num. 57. sed non extantibus masculis.

Verf. Sextò alia item ratione.

Majoratus Hispania dignitatis splendore per se non decorantur, licet per accidens illam possint continere. P. Molin. de *just. & jur. disp.* 620. num. 4. Petr. Barbofa in l. *Cum prætor*, §. fin. ex num. 171. ff. de *judic.* Molin. de *primogen.* lib. 1. cap. 7. num. 4. cum seqq. Castill. *controvers.* lib. 5. cap. 147. num. 8. Verum majoratibus dignitatem inesse sentiunt plures, D. Covar. *sup. lib.* 1. cap. 15. num. 14. Anton. Gom. in l. 40. *Taur.* in princ. Alvarad. de *conject. ment. def.* lib. 2. cap. 1. §. 1. num. 12. & alii apud Mathienz. in l. 5. gloss. 2. n. 3. tit. 7. lib. 5. *Recop.* Dicendum est, majoratum propriè dignitatem non esse, sed ita appellari potest, quia honorificos, & honore dignos efficit possessores, ac familias, Solorz. *sup. cap.* 17. n. 13. obtinent enim hi communi æstimatione hominum auctoritatem, ac præminentiam, veluti in dignitate constituti: atque ita D. Covar. *ubi proximè*, inquit, majoratum velut quandam constitui dignitatem.

Hinc inferitur, notatos etiam juris infamia non removeri à majoratus successionem, quanquam annexam habeat publicam dignitatem titulo Ducatus, aut Marchionatus, P. Molin. *ubi pronuper*, Molin. lib. 1. cap. 13. ex n. 7. quanvis alias infamibus dignitatum

dignitatum janua sint clausæ, cap. Infamibus 88. de reg. jur. in 6. l. 2. C. de dignitat. lib. 12. & ibi Glossa.

- 39 Quavis femina capax censetur ad succedendum in Regno, ac inferioribus dignitatibus adhuc administrationem habentibus, nisi remota reperitur (ut apud Gallos ex lege Salica l. 2. tit. 15. part. 2. cap. Significavit 36. de rescript. cum aliis, quæ adducit Tiraquel. de jur. primog. quæst. 10. num. 2. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 1. cap. 26. num. 29. ubi plures, Molin. d. cap. 13. num. 15. Salced. de represent. lib. 1. cap. 12. num. 1. tamen quoties masculus ejusdem lineæ, & gradus concurrat, etiam minor natu, illa prorsus excluditur; cedit enim privilegium primogenituræ præstantiæ, atque aptitudinæ sexus, d. l. 2. Partit. ubi Gregor. Lop. gloss. 13. Tiraq. d. quæst. 10. n. 7. & 18. cum seqq. Salced. ubi proximè.

Verf. Septimò ad idem probandum.

- 40 Quoties feudum conceditur, ut ad liberos, aut hæredes perveniat, femina, etsi deficiat masculus, non succedit, ut prænotavi sup. lib. 2. cap. 18. num. 52. nam hoc est de natura feudi, ut assertum est num. 36. Sed si recipiatur expressim pro masculis, & feminis, ita demùm hæ admittuntur, si nullus ex illis etiam minor natu superfit, cap. 1. §. Quin etiam, tit. Episcopum, vel Abbatem, &c. in usib. feud. ubi Gloss. verb. Non admittuntur, Gerard. Niger apud Cujac. lib. 1. de feud. tit. 4. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. tit. 13. p. 6. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. in fin. tit. 7. lib. 5. Recop. Castill. lib. 5. cap. 86. num. 31. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 6. num. 11. Clar. §. Feudum, quæst. 73. n. 3. Tiraq. de jur. primogen. quæst. 10. num. 9. ubi quod feudum vocatur femineum: & hoc contra Baldum ampliat. Molin. num. 12. tamen si dicatur, ut masculi cum feminis succedant.

Ibi: Non oberit his.

- 41 Ultra ea, quibus D. Præses satisfacit objectioni legit 12. in 33. part. 7. adjici poterit, quod decisio illa solum supponit, posse aliquando contingere, ut femina major natu masculum minorem excludat à primogenii successione; nam sunt casus ubi femina primogenita habet jus saltem probabile contra fratrem, veluti si femina instituat majoratum, de quo Tiraq. d. quæst. 10. n. 27. plures laudans pro feminis. Deinde si quis filios habens, filiam primò ad majoratum vocet, in successoribus de prælatione masculi ætate minoris meritò dubitabitur, quæ institutio jure permittitur, teste Anton. Gom. in l. 40. Tauri, num. 60. Similiter dicendum si majoratus conditor vocaverit primogenitum, sive masculum, sive feminam, exclusa prælatione propter sexum. Ubi igitur masculus, & femina ita pariter nascuntur, ut lateat quis prior in lucem prodierit, omnis quæstio de jure femina in præmissis cessabit casibus, & masculus qui antè editus jure præsumitur, obtinebit primogenium: & hoc regia decisione stabilitur citra derogationem prælationis masculorum regularis, quæ est de majoratum natura. De interpretatione dictæ legis Partitarum, & quid juris in regni, & majoratum successione, ubi gemini ejusdem sexus nascuntur, agit Molin. de primog. lib. 3. cap. 1. à num. 19. Tiraq. de jur. primog. q. 17.

Verf. Rursus septimò principaliter.

Falcita jam feminarum exclusionem propter masculos ejusdem gradus, & lineæ septem fundamentis, nunc docet D. Covar. juxta primogeniorum naturam feminas proximiores admitti, licet masculi inferioris gradus concurrant ad successione. Molin. lib. 3. cap. 4. per totum, & cap. 5. in princip. Salced. de representat. lib. 1. cap. 12. num. 2. Alvarad. de conjeçt. ment. defunct. lib. 3. §. 4. num. 45. P. Molin. sup. disp. 625. n. 3. & 6. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Guttier. pract. lib. 2. q. 87. n. 6. Parlador. quotidian. lib. 3. q. 1. num. 2. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. col. 7. tit. 13. part. 6. Castill. lib. 2. cap. 4. num. 159. Mieres de majorat. part. 2. q. 6. ex n. 2. & ita jubetur l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. Representat. tamen jure remotior masculus femina potior erit, ut si possessor relinquat filiam primogenitam, & nepotem ex filio etiam minore, quoniam hic superabit amitam in majoratus successione.

Ibi: Quamobrem ita tenendum.

Masculi remotiores feminis proximis præponuntur in successione; si ita cautum per majoratas conditore reperitur, l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. P. Molin. sup. num. 6. Molin. d. cap. 14. ex n. 15. Gregor. Lop. Castill. ac ceteri immediatè laudati. Olim quidem feminarum exclusio ob remotiores masculos ex variis, ambiguisque præsumptionibus inducebatur, ut videre est apud Molin. d. cap. 5. Gregor. Lop. Castill. Mier. Alvarad. Parlad. & alios ubi proximè. Novissimè verò ad annos 1611. sub Philippo II I. sancitum est, feminas minimè à majoratum successione rejiciendas esse, admittis masculis gradus inferioris, nisi ita perspicuis, ac expressis verbis jussit institutor, l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. De feminarum exclusionem plura nobis discenda jam memorati reliquerunt, & alii penè innumeri apud Castill. n. 3.

Ad Num. 6.

Possessio civilis ac naturalis bonorum omnium, quæ ad majoratum spectant, illius possessore decedente, in legitimum successorem jure ipso transfertur absque actu aliquo vero, vel ficto apprehensionis, l. 45. Tauri, quæ est 8. tit. 7. lib. 5. Recopilat. Anton. Gom. & Avendañ. in d. l. 45. Mathienz. & Azeved. ad l. 8. Greg. Lop. in l. 7. gloss. 2. tit. 4. p. 5. ubi Hermos. à num. 4. P. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 636. cum seqq. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 12. per tot. Paz de tenu. cap. 28. num. 67. Castill. controvers. lib. 5. cap. 91. num. 48. Amat. variar. resol. 39. num. 126. Mier. de majorat. part. 3. q. 1. cum aliis, Guttier. pract. lib. 2. q. 86. & 87. Menes. do fideicommiss. in rubr. num. 8. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 4. cap. 12. n. 96. ubi quod Taurina decisio in majoratibus Indiarum observatur. Paz sup. cap. 39. n. 34.

Ibi: Etiam si possessio rerum ad majoratum.

Possessionem lex transfert, etsi res primogenii à tertio retineatur: & ita verum est, quanvis nunquam in potestatem possessoris ultimi majoratus devenerit, veluti si ante realem bonorum apprehensionem

prehesionem è vita migraverit. Gregor. Lop. d. gloss. 2. col. 2. Paz sup. cap. 35. num. 19. cum seqq. Hermos. num. 29. Sed maximè controvertitur, an hujusmodi possessionis transmissio, & lex 45. procedat in eo qui primo succedit majoratus conditori? Negativam sustinet Molin. d. lib. 3. cap. 13. num. 40. cum seqq. cui adhæret Pat. Molin. disput. 638. num. 1. Affirmativam Anton. Gom. num. 117. Paz cap. 21. ex num. 5. Mathienz. in d. §. 8. gloss. 5. num. 8. Avend. in d. l. 45. gloss. 3. num. 2. & hanc praxi receptam testantur Addit. ad Molin. Guttier. (licet Molinæ sententiam de jure veriorum agnoscat,) Practic. lib. 3. q. 72. n. 3.

- 46 Etiam quæstio est, num ex dicta lege agi possit adversus titulo possidentem? Quam controversiam sub distinctione absolvit Molin. d. cap. 13. n. 55. nam si ex ipsius tituli inspectione de ejus defectu, ac nullitate appareat, non proficiet possidenti quominus ex lege conveniatur, aliàs secus. Accedit P. Molin. ubi proximè, n. 4. sed præfatam distinctionem rejicit, negativè resolvens, Paz cap. 28. num. 18. cum seqq. non tamen à Molina recederem.

Ibi: Nec oberit, quod quibusdam.

- 47 Nonnulli, in quibus periculis Ant. Gom. num. 116. sententur legis 45. decisionem solum convenire majoratibus regia facultate institutis. Contrarium à cunctis nostratibus receptum reperimus, ut apud Molin. sup. n. 62. Castill. lib. 3. cap. 19. n. 280. Guttier. Pract. lib. 2. q. 86. Salced. de representat. lib. 3. cap. 5. n. 12. Mathienz. in d. l. 8. Recop. gloss. 3. n. 4. P. Molin. disp. 636. n. 5. & ita alii plures apud Castill. & Salced. qui omnes contra Anton. Gom. probant, vincula favore familiæ perpetuò relicta, in Hispania absque Regis facultate esse, ac dici propriè majoratus. Imò lex nostra ampliatur ad patronatus, & anniversaria, quæ jure majoratus deferuntur. Castill. sup. Menes. in rubr. de fideicom. n. 9.

Verf. Cæterum quoad ipsam legem.

- 48 Solet in disceptationem revocari, utrum statuto; vel consuetudine possit transferri possessio absque aliquo apprehensionis actu, sicut lege 45. Tauri cavetur, de quo latè Tiraq. tract. mors omn. solv. part. 1. declarat. 6. qui cum pluribus affirmativam amplectitur, & Amat. var. resol. 39. num. 21. cui ex nostratibus subscribere Anton. Gom. in d. l. 45. n. 111. P. Molin. disp. 636. n. 3. Azeved. in l. 8. n. 18. tit. 7. lib. 5. Recop. ubi Mathienz. gloss. 1. n. 3. in ead. l. 8. Paz de tenu. cap. 48. n. 13. Molin. de primog. lib. 3. cap. 12. n. 16. Sed inter statuta Gallia, ac Italia, quæ ita possessionem in hæredes transfundunt, & nostram Taurinam constitutionem nonnullas differentias recenset Paz d. cap. 48. ex n. 6.
- 49 Hæc civilissima possessio, quæ & artificialis nuncupatur, an sit vera, vel ficta, controvertitur apud Argel. de acquir. possess. q. 13. art. 8. à n. 22. de quo plenè Tiraq. d. tract. part. 5. declarat. 1. Amat. sup. n. 52. Et quoad dictam legem 45. veram, & propriam transferri possessionem profitentur P. Molina. Ant. Gom. Mathienz. ubi proximè, Guttier. Pract. lib. 2. q. 87. n. 7. Molin. d. cap. 12. num. 19. Paz sup. cap. 50. num. 9. Verum tamen lex non confert majoratus successoris facultatem. D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

ut actualem possessionem, ejecto tertio possessore, propria autoritate apprehendat, sed possessoriis remediis uti oportebit. Molin. n. 12. Nec ex ipsa constitutione tribuitur diversa possessio ab illa, quam ultimus possessor obtinebat, sive civilem, sive naturalem, aut nudam detentionem: quod ita verum est, nisi factò possessoris, veluti per alienationem, possessio in tertium transisset. Molin. n. 17. Paz d. cap. 48. num. 18. aut iniquè à majoratu aliàs abdicaretur.

Verf. Ex hoc tunc non sequitur.

Adde P. Molin. sup. Tiraquel. d. part. 1. declarat. 6. ex num. 5. Paz ubi proximè, num. 13. qui pro hac sententia rationes expendunt.

Verf. Et præterea, ibi: Est tamen circa has.

Cui ex l. 45. Tauri, possessio absque actu aliquo juris ministerio confertur: competunt remedia, seu interdicta possessoria adipiscendæ, retinendæ, ac recuperandæ. Molin. d. lib. 3. cap. 13. per tot. Paz de tenu. cap. 1. num. 28. P. Molin. de just. & jur. disp. 637. n. 2. Castill. controvers. lib. 3. cap. 24. à num. 26. Anton. Gom. in d. l. 45. n. 118. Mathienz. in l. 8. gloss. 2. ex num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Azeved. in ead. l. 8. num. 19. cum seqq. Similiter hujusmodi remedia conceduntur hæredi, in quem possessio ex statuto transmittitur. Amar. pluribus laudatis d. resol. 39. ex num. 53. P. Molin. ubi proximè, alter Molin. num. 2. Menoch. de retinend. possess. remed. 3. num. 60. Tiraquel. tract. mors omn. solv. part. 6. declarat. 1. cum seqq. Argel. de acquir. possess. q. 13. art. 8. à n. 19.

Verf. Item & hic possessor.

Majoratus successoris, vel hæredi datur interdictum retinendæ, ut adnotant nuper laudati, & plures alii, quos refert Amat. ubi proximè.

Verf. Sic & interdicto recuperandæ.

Consulas præcitas, & quos adducit Amat. num. 29. nam controversum est, an transeat possessio ex statuto in hæredem, si bona per tertium occupentur ante hæreditatem aditam? Apud nos summarissimum remedium, quod tenuta dicitur, lex regia introduxit, de quo Molin. d. cap. 13. in princip. Christophor. de Paz plenum tractatum edidit, & alii nostrates fusè disseruerunt. An hoc & alia possessoria remedia concedantur ex lege 45. Tauri, postquam successor bona majoratus realiter apprehenderit, si fortè à possessione ceciderit, docet Molin. eod. cap. 13. num. 8. quem sequitur P. Molin. d. disput. 637. num. 3. Paz sup. cap. 24. ex num. 18. consulendus etiam Tiraquel. cit. tract. part. 7. declarat. 2. Supremum Indiarum Consilium de tenuta nullam habere cognitionem, latè probat Paz cap. 39. ex num. 18.

Verf. Huic regia decisioni.

Feudi possessio absque apprehensione non transit in filium ultimi possessoris, ut post D. Covar. fusè probat Tiraquell. tract. mors omn. solv. p. 1. H declar. 4.